

[Torben Lund]

selv om vi får masser af meldinger om det modsatte i øjeblikket. Derfor vil jeg gerne spørge: Hvor mange millioner har ministeren tilført Rigshospitalet, for at Rigshospitalet kan klare den mængde af transplantationer og tilhørende behandling, der er i øjeblikket? Mig bekendt har man skåret 135 mio. kr. yderligere af Rigshospitalets ressourcer i forbindelse med finansloven for 1991.

Så vil jeg gerne slutte med at sige, at vi, der går ind for, at man også skal bruge ressourcerne på Skejby Sygehus, faktisk gør det for patienternes skyld. Der er ingen egnsinteresser, der kommer før interessen for patienterne. Man kunne få det indtryk, at det var egnsinteresser, der blev plejet fra ministerens side i forhold til Rigshospitalet, når man ikke vil bruge de ressourcer, den viden og de erfaringer, man har på Skejby Sygehus.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Man har ét minut til at begrunde et spørgsmål.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Der har været engangsomkostninger på Rigshospitalet i forbindelse med transplantationsvirksomheden i størrelsesordenen knap 5 mio. kr. Man har fra starten vurderet transplantationsomkostningerne for lavt. Med de takster, der er opgivet for indeværende år, er dette problem justeret. Disse større udgifter på transplantationsområdet har betydet, at Rigshospitalets underskud er blevet større. Det har ikke betydet, at man har flyttet ressourcer fra andre aktiviteter, fra andre afdelinger.

Jeg er meget ked af at blive opfattet som en forkæmper for Rigshospitalets interesser. Jeg bestræber mig for, at vi prøver på at sikre patientinteresserne maksimalt, og at vi udnytter samfundsressourcerne maksimalt. Er vi i en situation, hvor det er rimeligt at have to centre, skal vi have to centre, men jeg håber, at det må blive de reelle faktorer, der bliver afgørende for, hvornår tidspunktet er inde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 182

3) Til *justitsministeren* af:

Erik B. Smith (S):

»Vil ministeren tage politiets prioritering af arbejdsopgaver i forbindelse med placering af varetægtsfængslede i arrester uden for den pågældende politikreds op til kritisk vurdering?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge Lolland-Falsters Folketidende tirsdag den 5. februar 1991 har to politifolk fra politistationen i Glostrup måttet køre 350 km i bil for at følge en af politikredsens egne varetægtsfængslede 100 m til tandlæge i Nakskov, fordi politiet i Nakskov ikke kunne afse folk til det pågældende tandlægesøg.

Det fremgår af den pågældende artikel, at politimesteren i Nakskov, Poul E. Schiøt, oplyser, at man den pågældende dag ingen folk havde, der kunne afse tid til at gå med den varetægtsfængslede til tandlæge.

Man kan ikke se af artiklen, om der har været rettet henvendelse til Nykøbing F politikreds, der bl.a. omfatter en politistation i Sakskøbing, eller til politikredsene i henholdsvis Vordingborg, Næstved og Køge, der alle er nærmere Nakskov end Glostrup politikreds.

Det forekommer umiddelbart indlysende, at politiet kan spare mandskabsressourcer, såfremt varetægtsfængslede besøg bl.a. hos tandlæge varetages af den politikreds, hvor den pågældende sidder i arresten.

Erik B. Smith (S):

En varetægtsfange i arresten i Nakskov får tandpine og skal til tandlæge. Da han er anbragt i arresten af politiet i Glostrup, og da politimesteren i Nakskov ikke kan afse folk til at ledsage ham de 100 m til tandlægen, må politiet i Glostrup, 2 mand og en patruljevogn, køre de 200 km den ene vej, gå de 100 m fra arresten til tandlægen og køre 200 km tilbage igen for at klare opgaven.

Jeg vil gerne spørge justitsministeren, om den historie, efter at regeringen nu har haft 8 år til sine moderniseringsplaner og i øvrigt kraftigt slår på begrænsning af de offentlige ressourcer, giver justitsministeren anledning til at se på politiets prioritering af arbejdsopgaverne.

Justitsministeren (Engell):

Hr. Erik B. Smith stoler på det, han læser i aviserne. Det kan man vel også generelt set gøre, men ikke altid. I denne sag ville jeg måske